

Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ

A. RANTOS

представено на 17 ноември 2022 година¹

Дело C-580/21

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

срещу

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH,

при участието на

50 Hertz Transmission GmbH

(Преюдициално запитване, отправено от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия))

„Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 2009/28/ЕО — Насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници — Член 5, параграф 3 — Член 16, параграф 2, буква в) — Инсталация за производство на електроенергия, използваща възобновяеми енергийни източници — Смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци — Приоритетно диспечирание при захранването на електроенергийната мрежа — Свобода на преценка на държавите членки при прилагане на този приоритет“

I. Въведение

1. Съгласно член 194, параграф 1, буква в)ДФЕС политиката на Европейския съюз в областта на енергетиката има за цел, в дух на солидарност между държавите членки, разработването на възобновяеми енергийни източници². Предизвикателствата пред това развитие, което е от голямо значение, особено в настоящия геополитически контекст, са изложени в първото съображение от Директива 2009/28/ЕО³, в което се посочват намаляването на емисиите на парникови газове в контекста на борбата с климатичното

¹ Език на оригиналния текст: френски.

² Относно развитието на правната уредба на Съюза относно възобновяемите енергии, вж. *Johnston, A.*, и *Block, G.* *EU Energy Law*. Oxford University Press, Oxford, 2012, Nos 12.01—12.185.

³ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 2009 г., стр. 16). Тази директива е отменена и заменена с Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници (ОВ L 328, 2018 г., стр. 82). Като се има предвид обаче моментът на настъпване на разглежданите факти, Директива 2009/28 остава приложима към спора в главното производство.

затопяне, подобряването на сигурността на енергийните доставки, насърчаването на технологичното развитие и иновациите, както и създаването на възможности за заетост и регионалното развитие⁴.

2. В разглеждания случай преюдициалното запитване се отнася до понятието „електрогенерираща инсталация, която използва възобновяеми източници на енергия“, по смисъла на член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 и до обхвата на приоритетното диспечирание, от което се ползва такава инсталация, при захранването на електроенергийната мрежа. По-конкретно Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) иска да се установи дали и до каква степен инсталация, която произвежда електроенергия чрез термична обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци, трябва да се ползва с този приоритет за достъп.

3. Преюдициалното запитване е отправено в рамките на спор между EEW Energy from Waste Großräschen GmbH (наричано по-нататък „EEW“), което експлоатира инсталация за термична обработка на отпадъци, и MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH (наричано по-нататък „MNG Strom“), което е оператор на електропреносна мрежа, във връзка с правото на обезщетение на EEW вследствие на намаляването на захранването на мрежата поради претоварвания. 50 Hertz Transmission GmbH (наричано по-нататък „50 Hertz“), което е операторът на електропреносната мрежа нагоре по веригата спрямо MNG Strom, участва в главното производство като встъпила страна в негова подкрепа.

II. Правна уредба

A. Правото на Съюза

1. Директива 2001/77/ЕО

4. Член 2 от Директива 2001/77/ЕО⁵, озаглавен „Определения“, гласи:

„По смисъла на настоящата директива се прилагат следните определения:

- а) „възобновяеми енергийни източници“ означава възобновяеми неизкопаеми енергийни източници (вятърна, слънчева, геотермална енергия, енергия на вълните, на приливите и отливите, водна енергия, биомаса, газове от сметищата, от съоръжения за преработване на отпадъчни води и биогазове);
- б) „биомаса“ означава биологично разлагаемата част от продуктите, отпадъците и остатъците от земеделска дейност (включително от растителен и от животински произход), горско стопанство и свързаните с него промишлености, както и биологично разлагаемата част от промишлените и общински отпадъци;

⁴ Вж. също решение от 20 септември 2017 г. Elecdey Carcelen и др. (C-215/16, C-216/16, C-220/16 и C-221/16, EU:C:2017:705, т. 38 и цитираната съдебна практика).

⁵ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар (ОВ L 283, 2001 г., стр. 33; Специално издание на български, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 36). Тази директива е отменена и заменена с Директива 2009/28.

в) „електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници“ означава електроенергията, произведена от централи, използващи само възобновяеми енергийни източници, както и частта от електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници в хибридни централи, използващи и конвенционални енергийни източници, като се включва и електрическата енергия от възобновяеми енергийни източници, използвана за запълване на системите за съхранение[,] и се изключи електроенергията, произведена в резултат на системите за съхранение;

[...]“.

2. Директива 2009/28

5. Съгласно съображения 1, 11, 25, 60 и 61 от Директива 2009/28:

„1) Контролът на енергийното потребление в Европа, както и увеличеното използване на енергия от възобновяеми източници заедно с енергоспестяването и увеличената енергийна ефективност[,] представляват важни части от пакета от мерки, необходими за намаляване на емисиите на парникови газове и за съобразяване с Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации по изменението на климата, както и с допълнителни общностни и международни ангажименти за намаление на емисиите на парникови газове след 2012 г. Тези фактори играят важна роля за подобряване на сигурността на енергийните доставки, за насърчаване на технологичното развитие и иновациите и създаване на възможности за заетост и регионално развитие, особено в селски и изолирани области.

[...]

(11) Необходимо е да бъдат формулирани прозрачни и недвусмислени правила за изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници и за определяне какви са тези източници. [...]

[...]

(25) Държавите членки имат различен потенциал по отношение на енергията от възобновяеми източници и прилагат различни схеми на национално равнище за подпомагане в областта на енергията от възобновяеми източници. Повечето държави членки прилагат схеми за подпомагане, които осигуряват предимства единствено за произведената на тяхна територия енергия от възобновяеми източници. [...]

[...]

(60) Приоритетният достъп и гарантираният достъп до електроенергия от възобновяеми източници са важни за интегрирането на възобновяемите източници на енергия във вътрешния пазар на електроенергия в съответствие с член 11, параграф 2 и за доразвиването на член 11, параграф 3 от Директива 2003/54/ЕО^[6]. Изискванията, свързани с поддръжката на надеждността и безопасността на мрежата и

⁶ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО (ОВ L 176, 2003 г., стр. 37; Специално издание на български език, глава 12, том 2, стр. 61).

разпределението, може да се различават в зависимост от характеристиките на националната мрежа и нейната безопасна експлоатация. Приоритетният достъп до мрежата гарантира на свързаните производители на електроенергия от възобновяеми източници, че ще могат да продават и пренасят електроенергията от възобновяеми източници в съответствие с правилата за взаимно свързване по всяко време, когато източникът стане наличен. В случай че електроенергията от възобновяеми източници се интегрира в „spot“ пазара, гарантираният достъп осигурява възможност за достъп до мрежата на цялата продадена електроенергия и цялата електроенергия, която е била обект на подпомагане, като по този начин инсталациите, свързани с мрежата, могат да използват максимално количество електроенергия от възобновяеми източници. Това обаче не предполага задължение за държавите членки да подпомагат или въвеждат задължения за закупуване по отношение на енергията от възобновяеми източници. В други системи за електроенергията от възобновяеми източници се определя фиксирана цена, обикновено паралелно със задължение за закупуване за системния оператор. В този случай приоритетен достъп вече е бил предоставен.

- (61) При определени обстоятелства е невъзможно да бъдат осигурени изцяло преносът и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, без да се наруши надеждността или сигурността на мрежовата система. При такива обстоятелства би могло да е уместно предоставянето на финансови компенсации на съответните производители. Независимо от това, за целите на настоящата директива е необходимо устойчиво нарастване на преноса и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, без да се засяга надеждността или сигурността на мрежовата система. За тази цел държавите членки следва да вземат подходящи мерки, за да осигурят по-голямо навлизане на електроенергията от възобновяеми източници, включително като отчетат особеностите на променливите ресурси и ресурсите, които все още не могат да се съхраняват. [...]“.

6. Член 1 от Директива 2009/28, озаглавен „Предмет и приложно поле“, гласи:

„Настоящата директива установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници. С нея се задават задължителни национални цели за общия дял на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, както и за дела на енергията от възобновяеми източници в транспорта. Тя установява правила относно статистическите прехвърляния между държави членки, съвместните проекти между държави членки и с трети държави, гаранциите за произход, административните процедури, информацията и обучението и достъпа до електроенергийната мрежа за енергията от възобновяеми източници. [...]“.

7. В член 2 от тази директива, озаглавен „Определения“, се предвижда следното:

„За целите на настоящата директива се прилагат определенията в Директива [2003/54].

Прилагат се и следните определения:

- а) „енергия от възобновяеми източници“ означава енергия от възобновяеми неизкопаеми източници, а именно вятърна, слънчева, аеротермална, геотермална, хидротермална и океанска енергия, водноелектрическа енергия, биомаса, сметищен газ, газ от пречиствателни инсталации за отпадни води и биогазове;

[...]

д) „биомаса“ означава биоразградимата част на продукти, отпадъци и остатъци от биологичен произход от селското стопанство (включително растителни и животински вещества), горското стопанство и свързаните с тях промишлености, включително рибно стопанство и аквакултури, както и биоразградимата част на промишлени и битови отпадъци;

[...]“.

8. Член 5 от Директива 2009/28, озаглавен „Изчисляване на дела на енергия от възобновяеми източници“, гласи в параграфи 1 и 3:

„1. Брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници във всяка държава членка се изчислява като сбор от:

а) брутното крайно потребление на електроенергия от възобновяеми източници;

[...]

3. За целите на параграф 1, буква а) брутното крайно потребление на електроенергия от възобновяеми източници се изчислява като количеството електроенергия, произведено в държава членка от възобновяеми източници на енергия, с изключение на електроенергията в помпеноакмулиращи водноелектрически централи, произведена от предварително изпомпана на горното ниво вода.

По отношение на централите с няколко вида горива, които използват както възобновяеми, така и конвенционални източници на енергия, се взема предвид само електроенергията, произведена от възобновяеми източници. За целите на този вид изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

[...]“.

9. Член 15 от тази директива, озаглавен „Гаранции за произход на електроенергията, топлинната енергия и енергията за охлаждане, произведени от възобновяеми източници на енергия“, предвижда следното в параграф 1:

„За да се докаже на крайните потребители делът или количеството енергия от възобновяеми източници в енергийния състав на доставчик на енергия, в съответствие с член 3, параграф 6 от Директива [2003/54], държавите членки гарантират, че произходът на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, може да се гарантира като такъв по смисъла на настоящата директива в съответствие с обективни, прозрачни и недискриминационни критерии“.

10. Член 16 от Директива 2009/28, озаглавен „Достъп до и експлоатация на мрежите“, предвижда в параграфи 1 и 2:

„1. Държавите членки предприемат подходящите стъпки за развитие на електроенергийната мрежова инфраструктура за пренос и разпределение, на интелигентни мрежи, складови съоръжения и на електроенергийната система с цел да се позволи

сигурното функциониране на електроенергийната система, тъй като това включва по-нататъшното развитие на производството на електроенергия от възобновяеми източници на енергия, включително междусистемни връзки между отделните държави членки и между държавите членки и трети държави. Държавите членки предприемат подходящи стъпки и за ускоряване на разрешителните процедури за мрежова инфраструктура и за координиране на одобрението на мрежова инфраструктура с административни процедури и процедури по планиране.

2. При спазване на изискванията, свързани с поддържането на надеждността и безопасността на електроенергийната мрежа, въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии, определени от компетентните национални органи:

- а) държавите членки гарантират, че операторите на преносни системи и операторите на разпределителни системи на тяхна територия гарантират преноса и разпределението на електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия;
- б) държавите членки предоставят също приоритетен достъп или гарантиран достъп до мрежата на произведената от възобновяеми източници на енергия електроенергия;
- в) държавите членки гарантират, че при диспечира[не на] електрогенериращи инсталации операторите на преносните системи дават приоритет на тези инсталации, които използват възобновяеми източници на енергия, доколкото това се позволява от сигурната експлоатация на националната електроенергийна система и въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии. Държавите членки гарантират предприемането на подходящи експлоатационни мерки по отношение на мрежите и пазара с цел да се ограничи до минимум намаляването на електроенергия, произведена от възобновяеми източници. Ако се предприемат значителни мерки за намаляване на възобновяемите източници на енергия, с цел да се гарантират сигурността на националната електроенергийна система и сигурността на енергийните доставки, държавите членки правят необходимото отговорните оператори на системи да докладват на компетентния регулаторен орган за тези мерки и да посочат какви корективни мерки възнамеряват да вземат, за да предотвратят неуместното намаляване“.

Б. Германското право

11. В член 3, озаглавен „Определения“, от Erneuerbare-Energien-Gesetz (германския Закон за възобновяемата енергия, наричан по-нататък „EEG“) от 25 октомври 2008 г., в действащата му редакция от 1 януари 2012 г. до 31 юли 2014 г. (наричан по-нататък „EEG от 2012 г.“)⁷, се предвижда следното:

„По смисъла на този закон:

- 1) „Инсталация“ е всяко съоръжение за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници [...],

[...]

⁷ BGBl. 2011 I, стр. 1634.

3) „Енергия от възобновяеми източници“ е [...] енергията от биомасата [...], както и от биоразградимата част на битовите и промишлените отпадъци, [...].

12. Член 8 от този закон, озаглавен „Закупуване, пренос и разпределение“, предвижда следното в параграф 1:

„При съблюдаване на член 11 операторите на мрежи са длъжни без забавяне и с приоритет да закупват, пренасят и разпределят цялата предлагана електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници [...].“

13. Член 11 от посочения закон, озаглавен „Управление на хранването на мрежата с електроенергия“, гласи в параграф 1:

„[П]о изключение операторите на мрежи имат право да регулират инсталациите, [...] пряко или непряко присъединени към тяхната мрежа [...]:

- 1) ако без регулиране би възникнало претоварване в съответната мрежова зона, включително в мрежата нагоре по веригата,
- 2) при условие че електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници [...], продължава да се ползва с приоритет, освен ако в мрежата не трябва да останат включени други инсталации за производство на електроенергия, за да се осигури безопасността и надеждността на системата за снабдяване с електроенергия [...].

[...].“

14. Член 12 от същия закон, озаглавен „Разпоредби, приложими при извънредни обстоятелства“, гласи следното в параграф 1:

„Когато хранването на мрежата с електроенергия от инсталации за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници [...] е намалено поради претоварване, както се предвижда в член 11, параграф 1, засегнатите от мярката оператори получават обезщетение [...] в размер на 95 % от пропуснатите приходи плюс допълнителните разходи, които е трябвало да направят, минус разходите, които съответно са избегнали. [...].“

15. Член 16 от EEG от 2012 г., озаглавен „Право на възнаграждение“, предвижда в параграф 1:

„Операторите на мрежи изплащат възнаграждение на операторите на инсталации за електроенергията от инсталации, използващи само възобновяеми енергийни източници [...], поне в границите по членове 18—33. [...].“

16. Тези разпоредби от EEG от 2012 г. съответстват по същество на разпоредбите от EEG в действащата му редакцията от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2011 г.⁸ и на тези в действащата му редакция от 1 август 2014 г. до 31 декември 2016 г.⁹

III. Спорът в главното производство, преюдициалните въпроси и производството пред Съда

17. EEW експлоатира инсталация за термична обработка на отпадъци, чрез която произвежда електрическа и топлинна енергия (наричана по-нататък „разглежданата инсталация“). Тя използва почти изключително промишлени и битови отпадъци, които се смесват, преди да бъдат изгорени, и съдържат биоразградима част, чието количество варира и според представените от EEW данни достига до 50 % от отпадъците. Разглежданата инсталация захранва с част от произведената електроенергия електроразпределителната мрежа на MNG Strom, към която е свързана по силата на споразумение за присъединяване и закупуване.

18. В периода 2011—2016 г. в рамките на своето управление на безопасността на електрическата мрежа MNG Strom многократно иска от EEW да ограничи временно захранването на мрежата поради претоварвания. Поради това EEW иска от MNG Strom да му заплати обезщетение в размер на 2,24 милиона евро въз основа по-специално на разпоредбите, които са приложими при извънредни обстоятелства и са предвидени в редакциите на EEG, действащи в периода от 1 януари 2011 г. до 31 декември 2016 г., сред които е член 12, параграф 1 от EEG от 2012 г.

19. Сезираният въззивен съд отхвърля искането за обезщетение на EEW с довода, че електроенергията, произведена в разглежданата инсталация, не е получена единствено от възобновяеми енергийни източници.

20. EEW подава *ревизионна* жалба срещу решението на въззивния съд до запитващата юрисдикция — Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд). Последната посочва, че изходът на висящото пред нея дело зависи от отговора на въпроса дали разглежданата инсталация трябва да се квалифицира като „инсталация за производство на електроенергия от възобновяеми енергийни източници“ по смисъла на член 12, параграф 1 от EEG от 2012 г. Според тази юрисдикция прилагането на посочената разпоредба не се изключва, поради факта че произведената в разглежданата инсталация електроенергия не се получава единствено от възобновяеми енергийни източници.

21. В това отношение запитващата юрисдикция подчертава, че първата редакция на EEG, влязла в сила през 2000 г., се отнася за електроенергията, произвеждана от инсталации, използващи само възобновяеми енергийни източници. При транспонирането в германското право на Директива 2001/77, и по-специално на член 2, буква в) от нея, приложното поле на EEG обаче било разширено през 2004 г., за да обхване дела от електроенергията, произвеждана от възобновяеми енергийни източници в хибридни централи, използващи конвенционални източници на енергия.

⁸ BGBl. 2008 I, стр. 2074.

⁹ BGBl. 2014 I, стр. 1066. Както посочва запитващата юрисдикция в периода, визиран в акта за преюдициално запитване, тези три редакции на EEG са приложими последователно. След като текстът или съдържанието на релевантните разпоредби са идентични в тези три редакции на EEG, с цел опростяване ще се позовавам само на EEG от 2012 г.

22. От текста на разпоредбите, приложими при извънредни обстоятелства и предвидени в член 12 от EEG от 2012 г., и от структурата на същия закон следвало, че тези разпоредби, въведени в EEG за първи път през 2009 г., се прилагат и за инсталациите, които не използват само възобновяеми енергийни източници. Ето защо, след като инсталацията произвежда електроенергия от възобновяеми енергийни източници и съответно трябва да се ползва с приоритет при хранването на мрежата с електроенергия, съгласно EEG всяко намаляване или прекъсване на закупуването на електроенергия при управлението на хранването на мрежата пораждало задължението за обезщетяване, предвидено в посочените разпоредби, приложими при извънредни обстоятелства.

23. Според запитващата юрисдикция, въпреки че германският законодател е решил да следва правото на Съюза и да се отклони от правилото, според което предвид се взема само електроенергията, получена от възобновяеми енергийни източници, не е сигурно, че в германското право като „инсталация“ по смисъла на член 3, точка 1 от EEG от 2012 г. трябва да се квалифицира всяка инсталация за производство на електроенергия, обработваща в някаква част възобновяеми източници, колкото и малка да е тя, така че инсталацията да се ползва от приоритета при присъединяването и хранването на мрежата с електроенергия. В това отношение релевантните разпоредби от германското право следвало да се тълкуват в съответствие с понятието „електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници“ по смисъла на член 2, буква в) от Директива 2001/77. Тази разпоредба препращала към понятието „хибридна централа“, което не било определено в посочената директива и не било еднозначно. Всъщност с израза „хибридна централа“ според техническата терминология обикновено се обозначавала инсталация, която използва няколко различни технологии за производство на енергия, например слънчева енергия и газ. При такова разбиране инсталациите, които използват само смес от различни — възобновяеми и конвенционални — енергийни източници в един и същ процес на производство на електроенергия, нямало да бъдат обхванати от посоченото понятие „хибридна централа“. Такъв бил случаят, когато различните енергийни източници се смесват точно преди да бъдат използвани за производството на енергия, но също и когато за производство на електроенергия инсталацията използва възобновяеми и изкопаеми енергийни източници под формата на вече съществуваща, променлива и неповлияваща се смес, като при разглежданата инсталация.

24. Запитващата юрисдикция обаче посочва, че в член 2, буква а) от Директива 2001/77 „биомасата“ е определена като възобновяем енергиен източник и че в член 2, буква б) от тази директива се предвижда, че биомасата включва „биологично разлагаемата част от промишлените и общински отпадъци“. Тези разпоредби следвало да се разбират в смисъл, че електроенергията, произведена от изгарянето на тази биоразградима част, трябва да се счита за енергия от възобновяеми енергийни източници, и в такъв случай произвеждащите такава електроенергия инсталации трябвало да се квалифицират по германското право като „инсталации“ по смисъла на EEG и да се ползват от приоритета за достъп до електроенергийната мрежа.

25. Според запитващата юрисдикция, тъй като Директива 2001/77 е заменена с Директива 2009/28, която е приложима към спора в главното производство¹⁰, германското право трябва да се тълкува в съответствие с последната директива. Същата юрисдикция отбелязва, че отчитайки правото на Съюза, е склонна да тълкува разпоредбите от EEG, посветени на приоритета при хранването на мрежата с електроенергия, в смисъл, че те се

¹⁰ Съгласно член 27 от Директива 2009/28 държавите членки е трябвало да я транспонират до 5 декември 2010 г.

прилагат за инсталациите, които не използват единствено възобновяеми енергийни източници, само ако възобновяемите и конвенционалните енергийни източници се използват в разделени системи. При всяко положение инсталациите, които използват вече съществуваща, променлива и неповлияваща се смес от възобновяеми и конвенционални енергийни източници, както при производството на електроенергия чрез изгаряне на отпадъци, трябвало да се ползват от разпоредбите, приложими при извънредни обстоятелства и предвидени в член 12, параграф 1 от EEG от 2012 г., само ако средната стойност на дела на възобновяемите енергийни източници надхвърля дела на конвенционалните енергийни източници. По делото в главното производство това тълкуване щяло да означава, че EEW не може да претендира за никакво обезщетение въз основа на тези разпоредби, приложими при извънредни обстоятелства, тъй като разглежданата инсталация използва предварително смесени енергийни източници в променливи пропорции и тъй като според предоставената от EEW информация делът на възобновяемите енергийни източници не е преобладаващ.

26. Запитващата юрисдикция добавя, че ако член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 трябва да се тълкува в смисъл, че се отнася за инсталации, в които делът на възобновяемите енергийни източници не е преобладаващ, възниква въпросът дали съществува праг, под който инсталация, произвеждаща електроенергия от такива енергийни източници, вече не може да се счита за инсталация, която използва възобновяеми енергийни източници, по смисъла на тази разпоредба.

27. На последно място, запитващата юрисдикция иска да се установи дали, ако за електроенергията, от която само част е произведена от биоразградими отпадъци, се прилага приоритетът за достъп до електроенергийната мрежа, е възможно позоваване на *ratio legis* на член 5, параграф 3, втора алинея от Директива 2009/28, където се посочва, че в инсталациите с няколко вида горива, използващи както възобновяеми, така и конвенционални източници на енергия, се взема предвид само делът от електроенергията, произведен от възобновяеми източници. Този въпрос бил от значение, за да се определи дали искането за обезщетение, основаващо се на разпоредбите, приложими при извънредни обстоятелства и предвидени в член 12, параграф 1 от EEG от 2012 г., се отнася за пропуснатите приходи във връзка с цялата електроенергия, произведена в разглежданата инсталация, или само за дела от електроенергията, произведен от биологично разградимата част от сместа от отпадъци.

28. При това положение *Bundesgerichtshof* (Федерален върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Трябва ли член 16, параграф 2, буква в) във връзка с член 2, букви а) и д) от Директива 2009/28 да се тълкува в смисъл, че при захранването на мрежата с електроенергия следва да се дава приоритет и на инсталациите, които произвеждат електроенергия чрез термична обработка на смесени отпадъци, съдържащи променлив дял биоразградими промишлени и битови отпадъци?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: зависи ли приоритетът при захранването на мрежата с електроенергия, предвиден в член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28, от размера на дела на биоразградимите отпадъци, използвани за производството на електроенергия по описания в първия въпрос начин?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос: що се отнася до размера на дела на биоразградимите отпадъци, съществува ли праг, под който за произведената електроенергия не се прилага правната уредба, приложима за електроенергията, произвеждана от възобновяеми енергийни източници?
- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос: на какъв дял от биоразградимите отпадъци съответства този праг и как трябва да се определя той?
- 5) При утвърдителен отговор на първия и втория въпрос: може ли, ако правната уреда за електроенергията, произведена от възобновяеми източници, е приложима за електроенергията, произведена само отчасти от биоразградими отпадъци, да се вземе предвид *ratio legis* на член 5, параграф 3, втора алинея от Директива 2009/28/ЕО, така че тази правна уредба да се приложи само за дела от електроенергията, произведен от възобновяеми енергийни източници, като този дял съответно се изчисли въз основа на енергийното съдържание на всеки източник на енергия?“.

29. Писмени становища представят EEW, MNG Strom, 50 Hertz и Европейската комисия. Тези страни представят и устни становища в проведеното на 8 септември 2022 г. съдебно заседание за изслушване на устните състезания.

IV. Анализ

A. По първия преюдициален въпрос

30. С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 трябва да се тълкува в смисъл, че приоритетът за достъп до електроенергийната мрежа, с която се ползват инсталациите за производство на електроенергия, използващи възобновяеми енергийни източници, трябва да се предоставя не само на инсталациите, които произвеждат електроенергия единствено от възобновяеми енергийни източници, но и на онези, чиято електроенергия се получава чрез термична обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци.

31. Съгласно член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 държавите членки гарантират, че при диспечиране на инсталации за производство на електроенергия операторите на преносни мрежи дават приоритет на инсталациите, които използват възобновяеми енергийни източници, доколкото го позволява напълно безопасната експлоатация на националната електроенергийна система и въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии.

32. Ще отбележа, че целта на тази разпоредба е да се съобрази обстоятелството, че от техническа гледна точка електропреносните и електроразпределителните мрежи разполагат с капацитет за пренос, който неизбежно е ограничен, и че тези мрежи не могат непременно да пренасят цялата електроенергия, която е или може да бъде произведена от

свързаните с тях инсталации, с оглед на потреблението¹¹. При това положение законодателят на Съюза е избрал да даде предимство на инсталациите за производство на електроенергия, които използват възобновяеми енергийни източници. В това отношение, както постановява Съдът, макар в член 32, параграф 2 от Директива 2009/72/ЕО¹² да се предвижда, че операторът на разпределителна мрежа може да откаже достъп до нея, когато липсва необходимият капацитет, при условие че изложи надлежно обосновани причини за този отказ, тази възможност да се откаже достъп до системата, се преценява във всеки конкретен случай и не позволява на държавите членки да предвиждат споменатите дерогации общо, без конкретна преценка за всеки оператор на липсата на технически капацитет на системата да задоволи искането за достъп от трети страни¹³.

33. В контекста на първия поставен въпрос следва да се определи смисълът на понятието „електрогенерираща инсталация, която използва възобновяеми източници на енергия“, съдържащо се в член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28, за да се провери дали това понятие обхваща инсталация, чиято електроенергия се получава чрез термична обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци. Ако това е така, тази инсталация трябва да се ползва от предвидения в посочената разпоредба приоритет за достъп до електроенергийната мрежа, а когато операторът на разпределителната мрежа ѝ откаже този достъп, тя ще може да получи финансова компенсация, както се посочва в съображение 61 от тази директива.

34. На понятието „електрогенерираща инсталация, която използва възобновяеми източници на енергия“ не е дадено определение в Директива 2009/28. Съгласно постоянната практика на Съда както от изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза, така и от принципа на равенство следва, че съдържанието на разпоредба от правото на Съюза, в която няма никаква изрична препратка към правото на държавите членки с цел да се определят нейният смисъл и обхватът ѝ, трябва по принцип да получи самостоятелно и еднакво тълкуване навсякъде в Съюза, при което следва да се отчетат не само съдържанието, но също контекстът на разпоредбата и целта, преследвана от съответната правна уредба¹⁴.

35. В този аспект следва да се констатира, на първо място, че текстът на член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 — където се посочват само инсталациите, които *използват* възобновяеми източници на енергия — сам по себе си не позволява да се определи дали тази разпоредба се отнася за инсталациите, чиято електроенергия се получава чрез термична обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци.

¹¹ Вж. заключението на генерален адвокат Pikamäe по дело *Fondul Proprietatea* (C-179/20, EU:C:2021:731, т. 51). Вж. също решение от 27 януари 2022 г. *Fondul Proprietatea* (C-179/20, EU:C:2022:58, т. 59 и 60), според което достъпът до преносната мрежа не е неограничен, тъй като зависи от максималния капацитет, който може да поеме мрежата. „Повторното диспечирание“ вече е уредено в Регламент (ЕС) 2019/943 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно вътрешния пазар на електроенергия (ОВ L 158, 2019 г., стр. 54). В член 2, точка 26 от този регламент то е определено като „мярка, включително ограничаване, задействана от един или повече оператори на преносни системи или оператори на разпределителни системи чрез промяна на графика за производство, графика на електроснабдяване, или и двете, за да се променят физическите потоци в електроенергийната система и да се облекчи физическото претоварване или по друг начин да се гарантира сигурността на системата“.

¹² Директива на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55). Тази директива е отменена и заменена с Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС (ОВ L 158, 2019 г., стр. 125).

¹³ Решение от 28 ноември 2018 г., *Solvay Chimica Italia* и др. (C-262/17, C-263/17 и C-273/17, EU:C:2018:961, т. 60).

¹⁴ Решение от 2 юни 2022 г. T.N. и N.N. (Изявление за отказ от наследство) (C-617/20, EU:C:2022:426, т. 35 и цитираната съдебна практика).

36. На второ място, що се отнася до контекста, в който се вписва посочената разпоредба, както подчертава запитващата юрисдикция, в член 2, буква в) от Директива 2001/77 „електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници“ се определя като „електроенергията, произведена от централи, използващи само възобновяеми енергийни източници, както и частта от електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници в *хибридни централи*, използващи и конвенционални енергийни източници“¹⁵. Тази директива обаче вече не е била в сила към момента на настъпване на фактите по делото в главното производство. Що се отнася до член 2, буква а) от Директива 2009/28, в него „енергията от възобновяеми източници“ е определена като „енергия от възобновяеми неизкопаеми източници, а именно вятърна, слънчева, аеротермална, геотермална, хидротермална и океанска енергия, водноелектрическа енергия, биомаса, сметищен газ, газ от пречиствателни инсталации за отпадни води и биогазове“. Поради това, както посочва 50 Hertz в писменото си становище по спора в главното производство, квалификацията „възобновяема електрическа енергия“ вече не зависи от инсталацията, в която е произведена електроенергията, а само от използваните енергийни източници.

37. В член 2, буква а) от Директива 2009/28 се посочва, че енергията, произведена от биомаса,¹⁶ се счита за енергия, получена от възобновяеми източници. Според определението в член 2, буква д) от тази директива биомасата обхваща „биоразградимата част на промишлени и битови отпадъци“. От съвместния прочит на тези разпоредби следва, че енергията, произведена чрез термична обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци, трябва да се счита в тази си част за енергия, произведена от възобновяеми източници.

38. В случая от акта за преюдициално запитване се установява, че разглежданата инсталация обработва смесени отпадъци, част от които са биоразградими битови и промишлени отпадъци, които следователно са биомаса по смисъла на член 2, буква д) от посочената директива¹⁷.

39. Освен това в член 5, параграф 3 от Директива 2009/28 се посочва, че в инсталациите с няколко вида горива, в които се използват както възобновяеми, така и конвенционални източници на енергия, се взема предвид само *електроенергията*, произведена от възобновяеми източници. Следователно тази директива по принцип не изключва от приложното си поле инсталациите, които използват частично възобновяеми енергийни източници.

40. На трето място, що се отнася до целите, преследвани с Директива 2009/28, съгласно член 1 от нея стремежът е с нея да се очертае обща рамка за насърчаването на производството на енергия от възобновяеми източници, като по-специално се определят задължителни национални цели относно дела на енергията от такива източници в брутно крайно потребление на енергия¹⁸. В този смисъл в член 16, параграф 2, буква в) от тази директива се посочва, че държавите членки гарантират предприемането на подходящи експлоатационни мерки по отношение на мрежите и пазара с цел да се *ограничи до*

¹⁵ Курсивът е мой. В Директива 2001/77 не е дадено определение на понятието „хибридна централа“, което може да се тълкува по няколко начина.

¹⁶ Относно биомасата в Съюза вж. на английски език European Commission, Joint Research Centre, Brief on biomass for energy in the European Union. Служба за публикации на Европейския съюз, 2019 г.

¹⁷ Припомням, че държавите членки трябва да спазват йерархията на отпадъците, предвидена в член 4 от Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 2008 г., стр. 3), като до обезвреждането се стига на последно място.

¹⁸ Вж. по-специално решение от 3 март 2021 г., Promociones Oliva Park (C-220/19, EU:C:2021:163, т. 62).

минимум намаляването на електроенергията, произвеждана от възобновяеми източници. Освен това съгласно съображение 60 от посочената директива, в случай че електроенергията от възобновяеми източници се интегрира в „spot“ пазара, гарантираният достъп осигурява достъп до мрежата на цялата електроенергия, която е продадена и е била обект на подпомагане, а това позволява използването на *максимално количество* електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници от инсталации, свързани с мрежата. Що се отнася до съображение 61 от същата директива, в него се уточнява, че с нея се цели *устойчиво нарастване* на преноса и разпределението на електроенергия, произвеждана от възобновяеми източници, без да се засяга надеждността или сигурността на мрежата.

41. Освен това бих искал да посоча, че съгласно практиката на Съда, що се отнася до гарантирания достъп до мрежата, предвиден в член 16, параграф 2, буква б) от Директива 2009/28, с него се цели възобновяемите енергийни източници да се интегрират във вътрешния електроенергиен пазар, като се гарантира, че *цялата електроенергия*, произведена от възобновяеми енергийни източници, има достъп до мрежите, което пък позволява използването на максимално количество електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници¹⁹.

42. Следователно целта на Директива 2009/28 е във възможно най-голяма степен да се използват възобновяеми енергийни източници. Отказът да се даде приоритет на инсталациите, в които електроенергията се получава от термичната обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими отпадъци, впрочем би довел до загубата на тази част възобновяеми енергийни източници, когато операторът на разпределителната мрежа отказва да предостави достъп до мрежата си на съответния производител на електроенергия поради претоварвания.

43. Ето защо предлагам на първия преюдициален въпрос да се отговори, че член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 трябва да се тълкува в смисъл, че приоритетът за достъп до електроенергийната мрежа, с който се ползват инсталациите за производство на електроенергия, използващи възобновяеми енергийни източници, трябва да се предоставя не само на инсталациите, които произвеждат електроенергия единствено от възобновяеми енергийни източници, но и на онези, чиято електроенергия се получава чрез термична обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци.

Б. По втория, третия, четвъртия и петия преюдициален въпрос

44. Със своите втори, трети, четвърти и пети преюдициален въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска се да установи дали член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 трябва да се тълкува в смисъл, че инсталация за производство на електроенергия се ползва с приоритет за достъп до електроенергийната мрежа само за електроенергията, произвеждана от биоразградимата част на използваните промишлени и битови отпадъци, и ако това е така — какви са правилата за прилагане на този приоритет за достъп.

¹⁹ Вж. решение от 27 януари 2022 г., Fondul Proprietatea (C-179/20, EU:C:2022:58, т. 62).

45. Както бе уточнено при отговора на първия преюдициален въпрос, от член 2, букви а) и д) от Директива 2009/28 се установява, че енергията, получена от биомаса, представлява енергия, произведена от възобновяеми източници, но що се отнася до промишлените и битовите отпадъци, предвид се взема само биоразградимата им част. Следователно инсталация за производство на електроенергия се ползва с приоритет за достъп до електроенергийната мрежа на основание член 16, параграф 2, буква в) от тази директива само за електроенергията, произведена от тази биоразградима част, но не за частта, състояща се от обикновени отпадъци.

46. В същия смисъл Съдът отбелязва относно член 16, параграф 2, буква б) от посочената директива, че макар в тази разпоредба да се споменава възможността за въвеждане на „гарантиран достъп“ до мрежата за електроенергията, произвеждана от възобновяеми енергийни източници, това се отнася единствено за „зелената“ електроенергия, поради което посочената разпоредба не може да служи като правно основание за национални разпоредби, в които се предвижда гарантиран достъп за инсталации за производство на енергия от невъзобновяем източник²⁰. Такова тълкуване може да се приложи по аналогия към приоритета за достъп до мрежата по член 16, параграф 2, буква в) от същата директива.

47. Видно от текста ѝ, в тази разпоредба се предвижда такъв приоритет за достъп за инсталациите за производство на електроенергия, получавана от възобновяеми енергийни източници, без да се определя минимален дял на възобновяемите енергийни източници, когато тези инсталации използват едновременно възобновяеми и конвенционални енергийни източници. С други думи, предвиденият в посочената разпоредба приоритет при захранването на мрежата с електроенергия не зависи от големината на дела на биоразградимите отпадъци, използвани за производството на електроенергия, тъй като делът на обикновените отпадъци няма никакво значение за този приоритет. Следователно няма праг, под който електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници, да не се ползва от приоритета за достъп до мрежата²¹.

48. След като инсталация за производство на електроенергия се ползва с приоритет за достъп до мрежата само за електроенергията, произвеждана от тази биоразградима част, запитващата юрисдикция иска да разбере как да се приложи този приоритет за достъп, като се позовава на член 5, параграф 3, втора алинея от Директива 2009/28.

49. В това отношение бих искал да посоча, че от правна гледна точка съгласно практиката на Съда, без изобщо да възнамерява да извършва изчерпателна хармонизация на националните схеми за подпомагане на производството на зелена енергия, законодателят на Съюза изхожда, от една страна, от констатацията, че държавите членки прилагат различни схеми за подпомагане, и от друга страна, от принципа, че е важно да се гарантира правилното функциониране на тези схеми, за да се запази доверието на инвеститорите и да се даде възможност на тези държави да разработят ефективни национални мерки за постигане на задължителните общи национални цели, които им отрежда посочената директива²². Според мен същите съображения е възможно да се отнесат към прилагането на член 16, параграф 2, буква в) от тази директива. Ето защо следва да се приеме, че държавите членки разполагат със значителна свобода на действие при прилагането на приоритета за достъп до електроенергийната мрежа на инсталациите, които използват възобновяеми енергийни източници.

²⁰ Вж. решение от 27 януари 2022 г., *Fondul Proprietatea* (C-179/20, EU:C:2022:58, т. 65).

²¹ Това съображение е уточнено в точка 56 от настоящото заключение.

²² Решение от 4 октомври 2018 г., *L.E.G.O.* (C-242/17, EU:C:2018:804, т. 53 и цитираната съдебна практика).

50. Освен това от техническа гледна точка MNG Strom посочва, че операторът на електропреносната мрежа не знае в реално време какъв е дялът на биоразградимите отпадъци, използвани от инсталация за производство на електроенергия, когато трябва да избере поредността, в която инсталациите трябва да се изключат, тъй като впрочем самите оператори на тези инсталации не знаят във всеки момент какъв е дялът на енергията, произведена от възобновяеми източници. 50 Hertz от своя страна подчертава, че решението да се даде приоритет, е спешна мярка, която се взема почти на момента, и че тя поражда последици за операторите надолу по веригата, което означава, че критериите за предоставяне на приоритет трябва да позволяват даването на конкретни насоки на оператора на мрежата. Освен това Комисията отбелязва, че в някои случаи от техническа гледна точка може да се окаже невъзможно приоритетът за достъп до мрежата да се приложи само за част от електроенергията, произведена от дадена инсталация — в случая частта, получена от възобновяеми енергийни източници.

51. В този правен и технически контекст считам, че Съдът не следва да указва подробно как трябва да се приложи приоритетът за достъп до електроенергийната система, тъй като съгласно текста на член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 това е задача на държавите членки, които най-добре могат да знаят какви са специфичните особености на националната електропреносна мрежа²³. В съдебното заседание MNG Strom съответно посочва, че в Германия има насоки за управлението на електропреносната мрежа, чиято цел е да се осигури надеждността и безопасността на тази мрежа и в които се определя редът за изключване на инсталациите, за да се позволи намаляването на физическото претоварване на посочената мрежа.

52. Същевременно, предвид също писмените становища на заинтересованите страни и разискванията в съдебното заседание, Съдът продължава да е компетентен за даването на указания, изведени от разпоредбите на Директива 2009/28, относно елементите, които държавите членки трябва да вземат предвид с оглед на прилагането на приоритета за достъп до електроенергийната мрежа.

53. В това отношение, първо, от текста на член 16, параграф 2, буква в) от тази директива следва, че приоритетът за достъп трябва да се прилага, доколкото го позволява напълно безопасната експлоатация на националната електроенергийна система. В това отношение, както се посочва в съображение 60 от посочената директива, изискванията, свързани с поддръжката на надеждността и безопасността на мрежата, както и с диспечирането, е възможно да се различават в зависимост от характеристиките на националната мрежа и нейното правилно функциониране.

54. Второ, отново от член 16, параграф 2, буква в) от същата директива следва, че даването на приоритета за достъп до електроенергийната мрежа трябва да се извършва въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии, а това означава те да са ясни, оповестени предварително от държавите членки и прилагането им да е предвидимо за всички заинтересовани страни.

²³ Ще обърна внимание, че в Регламент 2019/943 подробно са указани правилата за повторното диспечирание, като в член 13, параграф 6, буква а) по-специално се посочва, че когато се използва понижаващо повторно диспечирание на незапазен принцип, съоръженията за производство на електроенергия, използващи възобновяеми енергийни източници, подлежат на понижаващо повторно диспечирание само когато липсва друга алтернатива или други решения биха довели до значителни прекомерни разходи или сериозни рискове за мрежовата сигурност. Този регламент обаче не е приложим към фактите по делото в главното производство.

55. Трето, от целите на Директива 2009/28 следва, че държавите членки трябва да дават максимален приоритет за достъп до електроенергийната мрежа на инсталациите, които произвеждат само енергия от възобновяеми източници, а това означава, че на тях достъпът до тази мрежа трябва да се отказва на последно място.

56. Четвърто, що се отнася до инсталациите, в които електроенергията се получава чрез обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими, считам, че тези инсталации трябва да се вземат предвид, когато тази част е *стабилна във времето, изчислима и значителна*. В противен случай съществува *риск от злоупотреба*, по-специално когато от техническа гледна точка прилагането на приоритета за достъп до мрежата само за част от електроенергията, произведена от дадена инсталация, е невъзможно и същата инсталация се ползва с такъв приоритет, въпреки че на практика електроенергията е произведена предимно от конвенционални енергийни източници. Такъв например би бил случаят, ако делът на електроенергията, извлечена от възобновяеми източници, се променя значително според периодите, в резултат на което през някои от тях този дял е равен на нула или незначителен.

57. Пето, EEW изтъква, че през разглеждания в главното производство период редовно е получавало от Umweltbundesamt (Федерална служба за защита на околната среда, Германия) гаранциите за произход по член 15 от Директива 2009/28, които са му позволявали да докаже, че около 50 % от производството му на електроенергия се формира от възобновяеми енергийни източници. Както обаче е видно от член 2, буква й) от тази директива, „гаранцията за произход“ се определя като електронен документ, който *служи единствено като доказателство пред краен потребител*, че определен дял или количество енергия е произведено от възобновяеми източници. Следователно тази гаранция се дава за минало време и не позволява да се узнае в реално време какъв е делът на тези енергийни източници, тоест към момента, в който операторът на мрежата трябва да вземе решението за временно намаляване на захранването поради претоварвания²⁴. Ето защо според мен „гаранция за произход“ сама по себе си не може да служи за референция при определянето на критериите за приоритета за достъп до електроенергийната мрежа.

58. Шесто, запитващата юрисдикция иска да установи дали ratio legis на член 5, параграф 3, втора алинея от Директива 2009/28 може да се вземе предвид за електроенергията, само част от която е произведена от биоразградими отпадъци. Припомням, че съгласно тази разпоредба в инсталациите с няколко вида горива, които използват както възобновяеми, така и конвенционални източници на енергия, се взема предвид само делът от електроенергията, произведен от възобновяеми източници, и за извършването на това изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание. Като се има предвид голямата свобода на действие, предоставена на държавите членки, при липсата в тази директива на указание в противен смисъл, считам, че те могат да използват като референция посочения член 5, параграф 3, втора алинея, за да приложат приоритета за достъп до електроенергийната мрежа²⁵. При това положение евентуалното искане за обезщетение, направено от оператора на инсталация за производство на електроенергия, тъй като му е бил отказан достъп до мрежата поради претоварвания, би се отнасяло само за дела от електроенергията, произведен от биоразградимата част на смесените отпадъци.

²⁴ Вж. също решение от 1 юли 2014 г., Ålands Vindkraft (C-573/12, EU:C:2014:2037, т. 90).

²⁵ Вж. също съображение 11 от Директива 2009/28.

59. С оглед на всичко изложено по-горе предлагам на втория, третия, четвъртия и петия преюдициален въпрос да се отговори, че член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28 трябва да се тълкува в смисъл, че инсталация за производство на електроенергия се ползва с приоритет за достъп до мрежата само за електроенергията, произвеждана от биоразградимата част на използваните промишлени и битови отпадъци. Държавите членки следва да въведат прозрачни и недискриминационни критерии, за да се определят правилата за прилагане на посочения приоритет за достъп към такава инсталация, доколкото го позволява напълно безопасната експлоатация на националната електроенергийна система.

V. Заключение

60. Предвид изложените по-горе съображения, предлагам на Съда да отговори на поставените от Bundesgerichtshof (Федерален върховен съд, Германия) преюдициални въпроси по следния начин:

„1) Член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО

трябва да се тълкува в смисъл, че:

приоритетът за достъп до електроенергийната мрежа, с който се ползват инсталациите за производство на електроенергия, използващи възобновяеми енергийни източници, трябва да се предоставя не само на инсталациите, които произвеждат електроенергия единствено от възобновяеми енергийни източници, но и на онези, чиято електроенергия се получава чрез термична обработка на смесени отпадъци, част от които са биоразградими промишлени и битови отпадъци.

2) Член 16, параграф 2, буква в) от Директива 2009/28

трябва да се тълкува в смисъл, че:

инсталация за производство на електроенергия се ползва с приоритет за достъп до мрежата само за електроенергията, произвеждана от биоразградимата част на използваните промишлени и битови отпадъци. Държавите членки следва да въведат прозрачни и недискриминационни критерии, за да се определят правилата за прилагане на посочения приоритет за достъп към такава инсталация, доколкото го позволява напълно безопасната експлоатация на националната електроенергийна система“.